

β) **Θ** **Херув(ви)мѣхъ** и **пламенимъ** **вроужѣи** (Despre heruvimi și arma de flăcări, f. 220b);

γ) **Ска(з)ніе в крацѣ соущи(м) в(т) ѡдама до днѣшнѣ вѣкѣ** (Povestire pe scurt a celor întâmplate de la Adam pînă în vremea de astăzi, f. 221a—222b). Această *Povestire pe scurt* este asemănătoare celei publicate de I. Bogdan, în *Letopisețul lui Azarie* (v. mai sus; cf. începutul: **ѡдама родн Сноа, Сноа Бнвса, Бнвск Каннана, Каннанъ Малеленла, Малеленъ Іареда** etc.), dar nu este completă, căci ajunge numai pînă la împăratul Teofil (829—842)¹.

с) *Manuscrisul slav nr. 330 al B.A.R.* din sec. al XV-lea sau al XVI-lea, copiat probabil în Țara Românească, în redacția sîrbă². Exemplarul, avînd 237 f. hîrtie, scris într-o semiuncială minusculă, cuprinde, după o serie de texte religioase (ff. la—178b), **Лѣтов'никъ съкращень в(т) изложениа Гев(р')гїа инкоа, нжѣ в(т) разлчнны(х) лѣтописецъ съписа** (Letovnic [anale] prescurtat din povestirea lui Gheorghe călugărul, care a scris-o din diferite letopisețe, ff. 179a—289b).

Această cronică prescurtată merge de la „facerea lumii” pînă la moartea lui Vasile Macedoneanul și urcarea pe tron a lui Constantin Porfirogenetul (913).

3. **Cronica lui Simeon Magistrul și Logofătul** (sau Simeon Metafrastul, sec. al X-lea)³, păstrată în cîteva manuscrise grecești și folosită adesea pentru a completa *Cronica* lui Gheorghe Amartolos, a fost tradusă în slavonă probabil în sec. al XIV-lea.

Singurul manuscris slavon în care această cronică s-a păstrat integral — în afară de începutul scrierii, privind facerea lumii din mss. 320 al B.A.R., citat mai sus (ff. 218 b—220b) — a fost copiat la Suceava, de către preotul Manoil (o singură mînă), sub îndrumarea arhiepiscopului Anastasie Crimca și apoi a ieromonahului Iorest, fiind terminat la 11 octombrie 1637⁴. Astăzi manuscrisul, care are 325 f., se păstrează la Biblioteca publică „Saltykov-Șchedrin” din Leningrad (F IV, nr. 307) și a fost editat de Academia rusă în 1905:

¹ Pe coperta din față, în interior, se afla o însemnare a lui (sau despre) Petru Voievod (cel Tânăr [1559—1568] sau Cercel [1583—1585]?) și o alta din care rezultă că manuscrisul aparținea mănăstirii Bistrița. Acum însă coperta e nouă, de carton.

² Manuscrisul n-a fost văzut de Jacimirskij și, deci, nu e menționat nici de Weingart. A fost semnalat prima dată, după cite știm, de Ecaterina Piscupescu, *Literatura slavă din Principatele Române în veacul al XV-lea*, București, 1939, p. 117—118. Vezi acum P. Panaitescu, *Manuscrisele slave...* (text dactilogr., nr. 330). În *Introducere* (vol. I, p. XIV), prof. P. P. Panaitescu îl consideră din sec. al XV-lea, dar pe copertă indicația bibliotecii precizează sec. al XVI-lea.

³ Vezi Weingart, *op. cit.*, I, p. 63—83.

⁴ Iată însemnarea de la sfîrșitul manuscrisului: **Сїа книга имени(м) Метафраст поча а(р)хїен(с)кѣ Анастасїе Кри(м)ковн(ч) и не доспѣ съврѣшнѣи его, а пото(м) доко(н)ча его е(р)мона(х) Іурес(т) игѹме(н), в дни Васнаїе воєво(да) [...]** и списа са ржжж попа Манола в(т) Ссча(к) в(т) хра(м) вввввввв вѣ, в лѣтв. х⁵р⁷м⁸. в(к) .аї. днѣ, и скѣзанъ тн(ж) вн(с) его ржжж. ами(н). „Această carte cu numele Metafrast a început-o arhiepiscopul Anastasie Crimcoviți și n-a reușit s-o sfîrșească. Iar apoi a terminat-o ieromonahul Iorest egumen, în zilele lui Vasile Voievod [...] și a fost scrisă cu mîna preotului Manoil din Suceava, de la biserica Vovedenia Născătoarei de Dumnezeu, în anul 6146 (1637), octombrie, 11 zile, și a fost legată tot de mîna lui”.